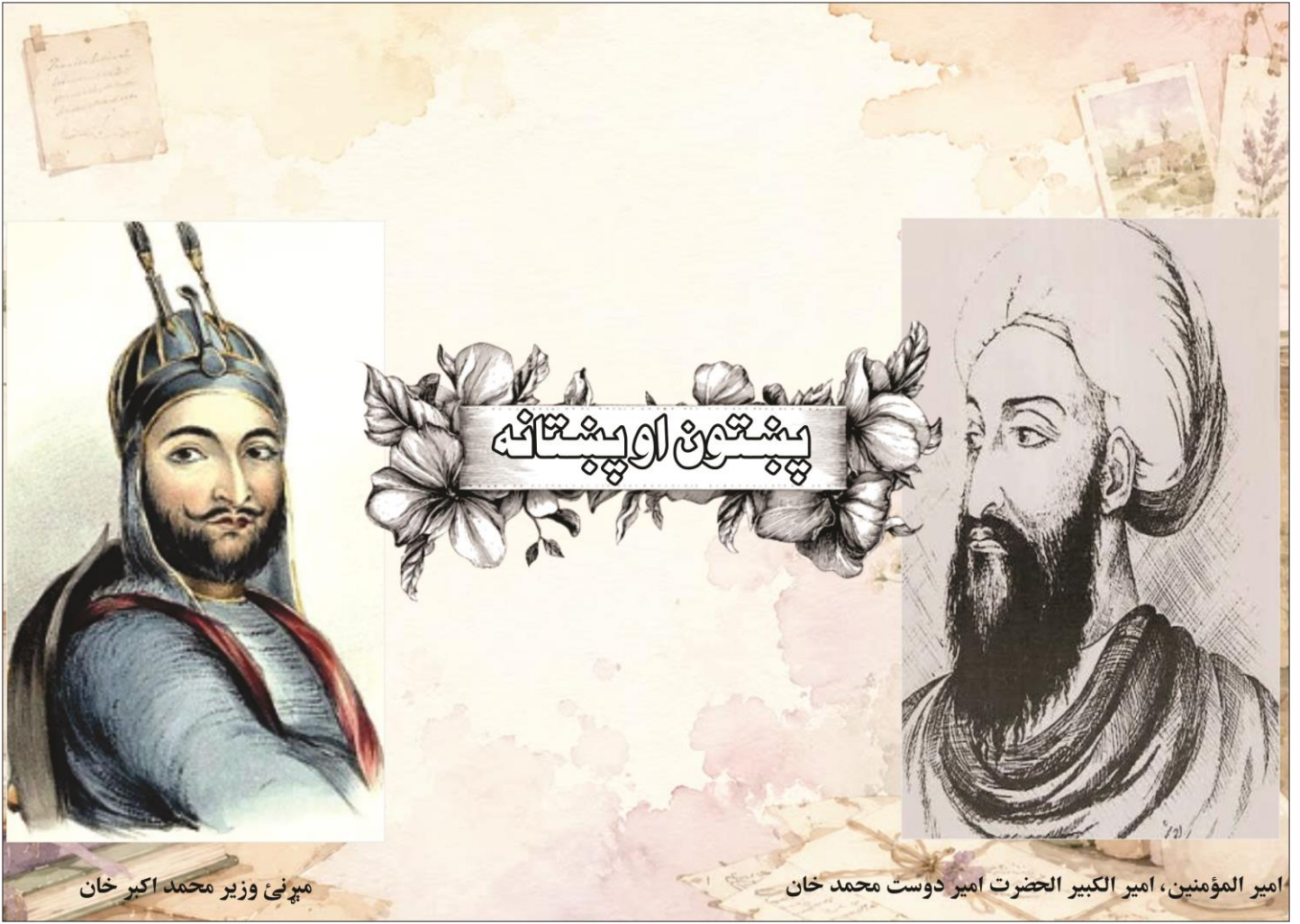

میرنی وزیر محمد اکبر خان

امیر المؤمنین، امیر الکبیر الحضرت امیر دوست محمد خان

Ketabton.com

بسم الله الرحمن الرحيم

پښتون او پښتانه

ليکوال: احمد ضياء «پښتون»

کال: ۱۴۰۵ هـ. ش / ۱۴۴۸ هـ. ق

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: پښتون او پښتانه

ليکوال: احمد ضياء (پښتون) اړيکشمېره: ۰۷۸۴۷۲۳۶۵۳

ډيزاين چارې: ذکر يا گرافيکس

د چاپ وار:

د چاپ شمېر:

د چاپ کال:

د چاپ نوعيت:

د چاپ او خپراوي حقوق د ليکوال سره خوندي دي

ليکچر

سرليکونه	مخ گڼه
اريابي قومونو راتگ.....	۱
د پښتو ژبې او ماد تېر نسبت.....	۲
سکيتي.....	۳
کاسيان.....	۴
سک يا سکوت.....	۴
فارسي ژبه د پښتو ژبې يوه څانگه ده.....	۶
د سيکارام لومړۍ څانگه کاس.....	۸
د کشميريانو نورې مهمې څانگې.....	۱۲
د پښتو او کشميري ژبو ورته والی.....	۱۳
د سکارام دويمه څانگه پکتاس مشهوره څانگه کرلان.....	۱۴
په لوگر کې پشه يان.....	۱۶
د پشه يانو لرغونی قوم الينا لرغونې څانگې.....	۱۷
په پنجشير کې لويې څانگې.....	۱۹
د کاپيسا ولايت مهمې څانگې.....	۲۰
نورستانيان.....	۲۱

- جغرافیوي موقعیت او میشت ځای یې ۲۲
- د کام قوم مهمې څانگې او کورنۍ ۲۳
- لرغونې او سیمه ییزې څانگې ۲۴
- د گرمستانا درېیمه څانگه کلشه ۲۵
- د پښتو پخوانی او لرغونی قوم زري اسپه درېیمه څانگه یوې چي یا یوه چي ۲۶
- د پښتنو لرغوني قوم زري اسپه څلورمه څانگه مساگټ یا مساکه یا مسکه ۲۸
- د مساگټ قوم جنگي څانگړتیاوې ۲۹
- د پښتنو پخواني لرغوني قوم زري اسپه پنځمه څانگه ۳۰
- هزارزگان هم پښتانه دي ۳۱
- د پښتنو پخوانی لرغونی قوم زري اسپه شپږمه څانگه ۳۴
- یغنوب بیان ۳۵
- د سغدي ژبې او کلتور ۳۵
- تاریخي حقایق ۳۷
- کردانو پیدایښت ۳۷
- د پښتو ژبې او پښتون قوم دښمنان ۳۸
- پښتنو هندوانو او سیکانو مشهورې کورنۍ او قبیلې ۳۹
- د پښتنو هندوانو او سیکانو مخینه او کورنۍ ۳۹

- ٤٠ کاکړ او نورې سیمه ییزې کورنۍ
- ٤١ پښتانه، هندوانو او سیکانو مخور شخصیتونه
- ٤٣ تاریخي او معاصر مخور شخصیتونه

شروع کوم د خدای تعالی په سپېڅلې نامه چې ډېر مهربان ذات دی
(۱۰۸۰۰۰) کاله پخوا اریایي قومونه د احمدضیا پشتون لرغون پوه، څېړنو له
مخې منځنۍ اسیا له لارې د امو سیند څخه په تېرېدو سره د افغانستان
شمالي سیمې په ځانگړې توگه بدخشان او بلخ ته راغلل.

اریایي قومونو راتگ

لار او لاره: دوی د منځنۍ اسیا دښتې.

لومړۍ تمځای: دوی د امو سیند غاړې ته ورسېدل.

سیمې: بدخشان، بلخ او نورې د افغانستان شمالي سیمې یې لومړنۍ کور
شو، د دوی ژوند مالداري او کرنیز و، دغه مهم ټکي تمدن، دوی دلته یو
نوی پرمختللی تمدن جوړ کړ.

د اسیا په وچه کې څه قومونه چې جوړ شوي، د افغانستان په غرونو کې جوړ
شوي دي، یعنې د انسان ارتقا (پیدایښت) د اسیا په وچه کې لومړی د
افغانستان له غرونو څخه شوی دی.

هغه خلک چېرته نه تلل همدلته پاتې و، هغه پښتانه و.

پښتو بنيادي ژبه ده، څوک چې د پښتنو له سیمو څخه تللي دي ژبه یې بدله
شوې خو د پښتو ریښه به پکې وي.

انسان په ابتداء کې څو بنيادي الفاظ وو، څو بنيادي حرفونه وو، يو څو بنيادي توري وو، لکه: ويل او وينا، کې پښتو ژبه کې مونږ پېژنو يعنې چا ويلې، هغه ويلې دي، دوی ويلې، ما ويلې، نو په هره ژبه کې چې ويل او وينا شروع کېږي، وی او وا به پکې وي لکه: په هندي ژبه کې ويل او وينا ويل کېږي، وی او وا به پکې وي.

لکه وی اگرت، وی حسن، وایه په انگلیسي ژبه کې کله ويل او وينا ويل کېږي وی او وا پکې وي لکه: وی وا، واول، په چينايي ژبه کې ويل او وينا چې پيل کېږي وی او وا به ورکي وي لکه: وی وي وا، په جاپاني ژبه کې چې ويل او وينا شروع کېږي وی او وا به ورکي وی، یا، وا، وی، وی کوي.

د پښتو پخوانی او لرغونی ماد قوم د اريايي قومونو يو مهمه برخه وه.

د پښتو ژبې او ماد تېر نسبت

کورنی هندو اروپايي

لويه څانگه هندو، پښتوني اريايي ښاخ

د پښتو ماد قوم د خلکو په لهجو مادای، مدای او ماني په ښو هم ليکل شوي دي، ماد قوم د ماد نسل و، ماد د يافت درېيم زوی و، يافت د نوح^(عليه السلام) درېيم زوی و، د يافت ښځه د هابيل له قبيلې څخه وه، هابيل له نسل څخه وه، بيا د پښتو لرغونی ماد قوم په شپږو څانگو ووېشل شو، بيا خواره شول، د افغانستان د پامير له غرونو څخه زاگرس غرونه چې د لويديځې اسيا

تر ټولو غټه غرنۍ لری، دا غرونه د اوسني ایران لویدیځ او جنوب ختیځ پورې رسېږي، سرحدونه یې د لویدیځ پورې یې د بین النهرین له دښتې او له ختیځ لوري د اوسني ایران د مرکزي پلیټ فارم سره نښتې دی، د پښتنو ماد قوم په شپږو لویو څانگو وویشل شو: لکه: اریزنتو، بوسایي، پارتگنۍ، د سترو خانتۍ، مغ، بودایان، د اریا نوم له اریزنتون څخه اخیستل شوی دی، په څرگند ډول اریایي، کورنۍ او نسبت معنا ورکوي او خالص پښتو رینه لري، اریا نوم د اریزنتو نوم څخه اخیستل شوې دی، ښکاره پښتو ریشه لري، اریزنتو.

اریزنتو قوم بیا په څلورو څانگو وویشل شو لکه: سکیت یا سکیتی او کاسیان، اورگا یا کورگان او سک یا سکوت.

سکیتی

سکیتی چې د پښتو توکم لویه څانګه وه، دوی د اوسني افغانستان په پامیر، د بهیري تر غاړې پورې پراخه سیمې درلودې، احمدضیاء پښتون تاریخ پوهه په وینا د هغوی کلتور او ژوند او اوسنیو پښتنو له کوچیانې او قبیلوي ژوند سره تړلي.

کاسیان

د زاگرس غرونو لرغوني ختيځ يو بل پياوړی قوم و چې د لرغوني پښتنو لومړنيو څانگو څخه گڼل کېږي او د دې سيمې په سياسي او نظامي تاريخ کې مهم رول لوبولی دی، حتا (۵۰۰) کالو نه ډېر بابل او اوسنی عراق باندې پاچاهي کړې ده.

اورگان يا گورگان يا ورگا اوسنی ايران او کاسپين بهيرې سويل ختيځ سيمې لرغوني اوسيدونکي وه، د پښتنو يوه برخه وه، د وخت په تېرېدو سره په نورو لويو قومونو کې مدغم شو.

سک يا سکوت

دوی د ماورالنهر د افغانستان شمال او تاجکستان يو بل لرغوني او پياوړی پښتون قوم وه، دوی د ورېښمو لارې په سوداگرۍ کې لويه لاره درلوده، خپله مورنۍ ژبه پښتو ژبه درلوده.

بيا د اريزنتو لومړنۍ څانگه سيکيت يا سکيتي قوم په دري څانگو وويشل شو، ساکا، کرتی او کاردوخی د پورته شوي څانگو څخه په لاندې ډول سره معلومات ورکول کېږي:

لومړۍ څانگه: د ساکا معلومات: ساکا قوم په درېيو لويو څانگو ویشل شوې:

لومړۍ: هاؤ، اورگاه چې اصلي نوم يې اميرگين و.

(۱). ساکا هاؤ ورگا چې اصلي نوم يې اميرگين و، دوی په اوسني بدخشان او د پامير په غرنیو سيمو کې میشت وو، د ساکا هاؤ اورگا لرغونی واکمنه څانگه زري اسپه وه.

(۲). ساکا تیگرا هاوډا د تیز خولویو لرونکو ساکا وو، دوی په سرنو کې خولی درلودې او د افغانستان غزني، هلمند، زابل شاوخوا سيمو کې اوسېدل.

(۳). د ساکا تارا دریا قوم د امو سیند پورې غاړې چې د خوارزم او د سیر او یا د امو ترڅنگ يې ژوند کولو، د خوارزم یو باستاني او لرغونی زون دی چې د اوسني ازبکستان او ترکمنستان په خاوره کې د امو دریا په جیحون په دلتا او دارال بحیرې په شاوخوا کې پروت و، نن ورځ د دې سیمې ډېره برخه د ازبکستان په لویديځ لکه، د خیوې ښار شاوخوا پورې اړه لري.

د ساکا تارا داریا قوم مخور شخصیت خوارزم شاه و، چې د منکرنی په نوم هم یادېده، د خوارم شاهي واکمنۍ وروستنی واکمن یا سلطان و، چې ۱۲۲۰ تر ۱۲۲۱ میلادي کاله پورې يې د مغلو پر وړاندې د زپورتیا او مېړانې مقاومت وکړ، نوموړی د سلطان علاء الدین زوی و، د مغلو په وړاندې يې سختې جگړې وکړې، په (پروان) جگړه کې يې چنگیز خان ته ماتې ورکړه، د سند سیند په غاړه يې له مغلو سره تاریخي او سخته جگړه وکړه. په ۱۲۳۱ میلادي کال کې مړ شو، ورسره خوارزم شاهي کورنۍ هم پای ته ورسېده.

ماويل د ساکا قوم لومړنی خانګه هغه وه ما اورګاه د اميرګین لرغونې واکمنه خانګه زري اسپه وه، بيا زري اسپه قوم په شپږو خانګو باندې وويشل شو، چې د خانګو نومونه يې په لاندې ډول سره دي:

(۱. اند يا اندي) (۲. اذر اسپه) (۳. يوې چي) (۴. مساګټ) (۵. دای) (۶. وخشو)، پښتنو پلازمينه د زري اسپه په نامه هم ياد شوې ده، بيا د زري اسپه قوم اند يا اندي په درې خانګو وويشل شوی، اسپه زیان، الينا، خينار. د خينار اصلي نوم هاند و، د زري اسپه کورنۍ مخور شخصيت گل غر وه، گل غر د پښتنو يو لرغونی پاچا وه، د گل غر يو زوی پلار يار نومېده، د پلار يار يو زوی کي مورث پاچا و، د کي مورث پاچا درې زامن درلودل، مشهور يې سيامک وه، د سيامک دوه زامن وه، يو يې هوشنگ او بل يې فرواګ و، فرواګ دوه خانګې پيدا کړې. يوه يې غټه قبيله او بله يې وږه قبيله وه، د غټې قبيلې نوم يې تورا وه او د وږې قبيلې يې نوم ايرا وه، د افغانستان لويديځ سيمه کې پراته وو، له دوی څخه توراني او ايراني قومونو جوړ شو، دوی وايي يو خانګرې ژبه لري.

فارسي ژبه د پښتو ژبې يوه خانګه ده

فارسي ژبه د پښتو ژبې يوه خانګه ده چې ځکه لغاتونه يې ورته والی لري، لکه: بستر په فارسي هم د کټ او بستر په معنی دی، تخت، په دواړو ژبو کې د لرګي يا لوړ ځای لپاره کارېږي په ټال په فارسي کې ورته تاب وايي خو په

خينو سيمو کې ورته لفظونه شته، پلمه: په فارسي کې هم د عذر يا بهانې په معنی دی.

فکر په دواړو ژبو کې د اند او سوچ معنی لري.

سحر: په فارسي او پښتو دواړو کې سحر او وختي معنی ورکوي.

ميوه: په دواړو ژبو کې يو شان کارېږي.

سبزي: په فارسي او پښتو کې د شنو نباتاتو او تکرارۍ لپاره کارول کېږي.

ترکاري: په فارسي کې هم د سبزيجاتو په معنی پېژندل کېږي.

غله: د غلو دانو په معنی په فارسي کې هم شته.

۱. د اند په دواړو ژبو کې د دانې او حېواناتو لپاره کارېږي.

د فرواک مشر ورور هوشنگ او سيامک زوی دوه زامن درلودل، يو يې

تهمورس او بل يې تهتماسپ، تهمورس پنځه زامن درلودل، مشهور يې يما

پاچا و، اصلي نوم يې جمشيد و، د جمشيد يو زوی تورشد و، تورشد زوی

تورخان نومېده، د تورخان زوی سام نومېده، اصلي نوم يې ساما و، سام درې

خانگي پيدا کړې، لومړی اترت، دويم يې ترېته او درېيم گريته.

د ترېته کورنۍ مشهور شخصيت فريدون تري تونا و، پاچا ؤ د وفات څخه

وروسته فريدون تري تونا پاچا درې زامن درلوده، هر يو سلم تور او ايرج

نومېدل.

سلم يا سليم د فریدون مشر زوی دی، د روم او د لویدیځ ځمکو پاچا شو،
تور د فریدون منځنی زوی دی، د چین او توران پاچا شو، ایرج د فریدون
کشر او تر ټولو خوږ زوی دی، ایران ورته پاتې شو.

ایرج له نسل څخه وروسته منوجیر پیدا شو او ساسان هم د ایرج او منوچر د
کورنۍ او نسل څخه دی.

ساسان د ایرج د نسل او د هغه د کورنۍ له پرمختګ څخه دی، چې وروسته
د ساسانی کورنۍ بنسټګر شو، څوک ځان ته په قوم ساسان یا ساسانی وایي
هغه د ساسان څخه سرچینه اخلي.

د سیکارام لومړۍ څانګه کاس

د سام یا ساما لومړنۍ څانګه اترت وه، اترت قبيله شپږ زره کاله پخوا د
سپین غر په لمنو کې پیدا شوه، د سپین غر اصلي نوم سکارام و، د خلکو په
لهجه سکارام نوم د سیکارام په بڼه هم لیکل شوی، سکا نوم د سکا قوم
څخه اخیستل شوی دی، د ساکا قوم اصلي نوم سکا وه، د اترت قبیلې
مشهوره څانګه کس و، د کس مشهوره څانګه سکارام وه، دوه څانګې کاس
او پکتاس د سکارام مشهورې څانګې وې، د کس مشهوره څانګه کسا وه، د
کسا مشهورې څانګې کشا و، د کشا مشهورې څانګې مشر رامچندرا و، مشر
رامچندرا بیا درې څانګې پیدا کړې او درې زامن یې وه: کیس، کاش او
کاشي، بیا کیس بابا درې زامن درلودل، سرب، بیت یا بیتنی، درېم زوی

گرشاسپ و، د خلکو په لهجو گرشاسپ د غرغښت په بڼه هم لیکل شوی دی.

د سربې بابا دوه زامن وو، شرشبون او خرشبون، خرشبون درې زامن درلودل، گند، زمد او کاسي، گند دوه زامن درلودل، خښي او غورياخېل، زمد دوه زامن درلودل، خوشکي او محمدزي، کاسی بيا دوه زامن درلودل، شينواري، زمريايي، بيا شرشبون پنځه زامن درلودل، هر يو ورمې، پريخ، ترين، مياڼه او شيرانی. ترين دوې زامن درلودل درانی، سپين ترين او تور ترين، دراني بابا دوه زامن درلودل، څيرک او پنجبا، بيا څيرک بابا درې زامن درلودل. سردار بارک، پوپل او الکو. سردار بارک بابا شپږم زامن درلودل، عبداللهزی، نصرتزی، نورالدينزی، رکن دينزی، لوط چې اصلي نوم يې بابی و.

مشر محمد خان نيکه اچکزي قوم د نورالدين ځانگې څخه دی، څوک ځان ته محمدزی وايي هغه د مشر محمد خان نيکه څخه سرچينه اخلي.

پنجبا پنځه زامن درلود، نورزی، اسحاقزی، عليزی، ماکو، ادوزی. د پښتنو د دراني قومونو مخور شخصيتونه ملي اتلان او ملي قهرمانان، امير المؤمنين امير کبير علی حضرت امير دوست محمد خان بارکزی، امير شير علي خان بارکزی، مپړنی وزير محمد اکبر خان بارکزی، بيت نيکه دوه زامن درلودل، اسماعيل او نصرت، د نصرت زوی مازون نومېده.

شيخ محمدي يا شيخ محمدیان قوم لسم پشت سليمان ته رسېري، سليمان د اسماعيل زوی و، اسماعيل د بيت نيكه زوی و، بيت نيكه دويم زوی نصرت نومېده، د نصرت زوی مازون نومېده، مازون زوی احمدزی نومېده، احمدزي نهه زامن درلودل، بيا په لويو نهو خانگو وويشل شو، لکه: علاء الدين خېل، عيسى خېل، يحيى خېل، خندي خېل، موسى خېل، ابراهيم خېل، معروف خېل، جبارخېل، ستانکزی، عبدالرحيمزی.

کيس بابا درېيم زوی غرغښت اصلي نوم يې گرشاسپ وه، د غرغښت درې زامن وو، دانی، بابی او مندو. د غرغښتي پښتنو د مشر زوی داني څلور نامتو زامن وو، چې ترې لوی پښتني ټبرونه او قبيلي جوړې شوي دي، کاکړ، غړی، بنی او پنجبا.

د داني زامن اوسني ټبرونه کاکړ، دانی مشر زوی دی، دوی يوه لويه مشهوره قبيله ده، په بلوچستان، کويټه، ژوب لويه لاره گنده هارا کې ميشت دي، غړی يا غری دويم ځوی دی. د دوی ورور اولادونه بېلابېلو سيمو کې خپاره شول، پسنی، درېيم زوی دی، پسنی ټبر په بلوچستان سيمې او هندو ډاک په سيمو کې تاريخي حضور لري.

د پنجبا مشهور زوی صافی و او د صافي څلور زامن وو، مسعود، گربز، ودير او قندهاری.

د غرغښت بابا دويم زوى بابى او يا بابي څلور زامن درلوده، مشهور بابى يې مشهور زوى دى، قبيلې ځينې خلک په افغانستان او ځينې په پښتونخوا کې ژوند کوي، په هېواد کې مشهور تاريخي شخصيت شيخ عيسى مشوانى دى، احمد ضيا پشتون په تاريخي متونو کې يې يادونه شوې ده، متوزى او کتوزى دا دواړه د بابي مشهور زامن دي، د متوزي قبيله په شلوخېلو يحيى زيوو او حيدر زيوو ویشل شوې دى، کتوزى بيا په ياسين زيوو، ادريس زيوو او لقايب زيوو ویشل شوې دى.

څلورم زوى، غرني دوه زامن وو، عمر او عزاريل، عمر اولاده د امبار په نامه هم يادېږي، عزرايل دوه زامن وو، ميانى او خيلاڼ.

مندو د بابي درېيم زوى درې زامن درلودل، بابر، کتى او موسى، د مندوخېلو ستر تېر په افغانستان کې په ځانگړي توگه د خوست ولايت په ډېرى سيمو لکه: د مندوخېلو ولسوالۍ کې مېشت دي، مندوخېلو قبيلې په تاريخي لحاظ د خپلواکي مبارزو کې فعاله ونډه درلوده او په لاندې ښاخونو ویشل شوي دي: کاريزي، اربزى، اپوزى، سون خېل، ممي زى، شيخان.

د مشر رامچندرا دويمه څانگه کاش نسل اوس په کشميري قوم باندې يادېږي، کاش لومړنيو کې د کشمير د جهيلونو په شاوخوا کې اوسېدل، کاش په پنځو څانگو ویشل شوى و، ناگان د پښتو قومونو يوه لويه څانگه وه، احمدضيا پشتون د افسانو او اثارو له مخې دوى په لرغوني دور کې د

کشمير په درو کې ژوند کوو، دويم پيساچاس، دا هم د پښتنو د قومونو له ډلې څخه و، لرغون پوهنې له مخې د گندهارا تمدن او بزروهم د مېشت ځايونو له اصلي اوسېدونکو څخه گڼل کېدل، يا کشاس د ناکانو د پيشاجاس ترڅنگ د هغو پخوانيو خلکو او قبيلو يوه برخه وه، چې د کشمير د جهيلونو په شاوخوا اوسېدل، پنديتان د دغه قوم تر ټولو لومړۍ پخوانۍ او مستندې ډلې دي، چې د خپلو پلرنيو، ژبنیو او مذهبي پوهې له امله خورا مشهور دي.

د کشميريانو نورې مهمې څانگې

د کشميريانو قوم په لاندې لويو څانگو ویشل شوې دی، د کشميريانو يوه لويه او تاريخي قبیله ده، دا هم د کشميريانو يوه لويه فرعي او تاريخي قبیله ده، ييت د کشميريانو تر ټولو لويه او مشهوره څانگه ده.

ډار: دا هم د کشميريانو يوه لويه او تاريخي قبیله ده.

خواجه: په سوداگرۍ او ديني برخو کې مخکښه طبقه ده.

لون: يوه لويه او پخوانۍ قبیله ده.

مير: په مذهبي، اداري برخو کې پېژندل شوې څانگه ده.

شيخ: هغه کشميريانو ته ويل کېږي چې د اسلام تر قبلولو وروسته يې دا

لقب خپل کړی دی.

کشميري ژبه د پښتو ژبې يوه څانگه ده، ځکه چې لغاتونه يې سره ورته والی لري، لکه کيس په پښتو کې کيس په کشميري خبرې، اترې يا کيسه، کاش

په پښتو کې ارمان يا هيله د کاشکي په کشميري هم د ارمان په معنی کارېږي.

کوش: په پښتو کې هغه د کوشش په کشميري کې هغه يا زيار کش په پښتو کې کښل د راکشولو يا زور په کشميري کې کش يا کش کول. سربې: په پښتو کې د سر په سر يا پورته معنی ورکوي او په کشميري کې هم ورته کارېږي.

درانی: د درنيانو درنو خلکو او قبيلې په معنی دی.

څيرک: د هونبیار او څيرک په معنی په دواړو ژبو کې شته.

بارک: د برکت او برخې په معنی کارېږي

د پښتو او کشميري ژبو ورته والی

د مشر رامچندرا درېيمه څانگه کاسي ده، د کاسي دوه زامن وو، وزير او کوش، وزير بيا دوه څانگې پيدا کړې، اورمړ او برک يا برکي، ورمړ پښتانه په وزيرو کې کاسي يادېږي، بيا برک يا برکي يوه څانگه پيدا کړه، بنداد هرمز، بيا بنداد يوه څانگه پيدا کړه زوکړه، زوکړه نوم د حضرت عباس په واسطه عبدالرحمن باندې بدل شو، بيا عبدالرحمن ابو مسلم خراساني باندې مشهور شو.

بيا د کاسي دويمه څانگه کوش نوم د عربو په واسطه په قيس عبدالرشيد باندې بدل شو، د قيس عبدالرشيد اصلي نوم کوش و، د پلار نوم يې کاسي

و، د وخت په تېرېدو سره پښتانه پوه شول چې خلکو جعلی کیسې جوړولې، پښتانه د خپل وارث په توګه میدان ته وړاندې کول، بیا قیس عبدالرشید درې زامن درلودل: سربان، باتان او ګرغشت، د خلکو په لهجه ګرغشت نوم ګرشت، غروغشت، غورغشت په بڼه هم لیکل شوی دی، په کویټه کې د پښتنو یوه لویه قبیله پرته ده کاسي نومېږي، د قیس عبدالرشید نسل دی د پښتنو پټی یا پاینانی یا پني قوم د پني یا پینانی نسل دی، پینانی د غرغشت زوی و، غرغشت د قیس عبدالرشید درېیم زوی و.

د سکارام دویمه څانګه پکتاس مشهوره څانګه کرلان

احمد ضیا پښتون تاریخي او شجرو له مخې کرلان دوه اصلي زامن درلودل، ککی او کودی، د ککی په اولادونو کې لاندې مشهورې پښتنې قبیلې شامل دي، دلازاګ اورکزي، منګل، وردګ، وزیر، مسعود.

د کودی نسل او قبیلې

د کودی د نسل او اولادونو څخه لاندې قبیلې پیدا شوي دي، خوګیاني، ځدران، خټک، ځاځي، افریدی، هوشنگ زوی د تیمورث ورور او جمشید پاچا تره تهماسب، تهماسب زوی ګرشاسب نومېدل.

د ګرشاسب زوی نریمان نومېده، د نریمان یو زوی و، سردار سام نومېده، د سردار سام زوی زال نومېده، د زال دوه زامن رستم پهلوان او زواره، څوک

ځانته په قوم غوري يا غوريان وايي هغه د زواره څخه سرچينه اخلي، د رستم پهلوان يو زوی و محمد نيکه.

د غور ولايت ميشت قومونو مشر و، دوه زامن يې درلودل، نيازی د ابراهيم لودي، ملاخېل د نيازي قوم يوه څانگه ده، د ابراهيم لودي درې زامن درلودل، غلجی، سيانی تفتانی. هوتک، توخی، ناصر، خروقی، ترکی، سهاک او اړونده قومونو د غلجي نسل دی، سوري يا زودي، مروت او مياخېل اړند زيتون، ريدي، عمرخېل، اندار، ترغونډی دا قومونه د سياني نسل دی، حسن خېل، عمرزی، مدوخېل، سدوخېل، دا قومونه دوتانی نسل دی.

د پښتنو لرغونی قوم اند يا اندي دويمه څانگه الينا دلته کومه وجه وه، کوم علت و، لومړني سرونو کې بدخشان کې خپلې هم سياله قبيلو سره، لکه: اسپه زیان، خينار بيا وروسته بلخ کې اوسېده، خپل قوم نه، خپل عزيزانو نه او خپل تربورانو نه کډه وکړه روان شو او ورسره ډېره څاروي وه، لکه اوبښان، بزې، پسونه او داسې نور، د هندوکش د غرونو لويديځ ته را کوز شول، ښه دمه يې وکړه او خپلو څارويو باندې يې شنه واخه وخوړل، بيا روانېدو حالت کې يوه ډله ترې جلا شوه، د لوگر جنوب پلو دی، لنګري او او اشتراگرام دا د پشې قومونو يوه برخه وه، لنګري يا لنګرخېل د لوگر د سرخ ځينې نورو ولسواليو په شاخوا کې موقعيت لري چې د تاريخ په اوږدو کې پېژندل شوی، پښتني کورنۍ قبيلې ميشت شوي دي، اشتگرام د لوگر ولايت اړوند

یوه سیمه ده، تاریخي اسناد ښيي په دغو سیمو کې پېړۍ، پېړۍ مخکې هم د پښتنو پښي قوم ځینې څانگې او نور غرنی تېرونه میشت شوي دي او د هغوی یوه برخه په مرکز او درو کې ژوند کوي.

د لنگري او اشتراگرام قبیلې په لوگر کې پښیان او مختلفو کلیو او درو کې میشت دي، لنگري او اشتراگرام د هغوی پشه یي قبیلو له جملو څخه دي، چې د سیمې په کچه د یوې پشه یي رینې او نژادي کورونو په توګه پېژندل کېږي، دوی تل د خپلو دودونو ژبې او تاریخي هویت له مخې په وروړولی او ګډ ژوند ښه مثالونه وړاندې کړي دي، د یادونې وړ ده چې د دوی ګډ شمېر خلک اوس مهال په پښتو ژبه هم پوره تسلط لري.

په لوگر کې پشه یان

په لوگر کې د پشه یانو معلومات په دوه لویو څانګو ویشل شوي دي:

۱. لنگري: دا د لوگر پشه یانو یوه مهمه پېژندل شوې څانګه ده.

۲. اشتراگرام: دغه څانګه هم د لوگر ولایت په اړوند سیمو کې شتون لري.

په لوگر کې نورې څانګې زیات قومونو ترڅنګ په لوگر کې ځینې نورې، پشه یي قبیلې لکه: شولاني، مدراني، گنجګول، لنگري او اشتراگرام قومي مشران دومره پوهېږي چې مونږ پښیان یو، نور معلومات نلري.

د الينا قبیلې بیا حرکت وکړ، د کابل سیند په غاړو روان شول، سروبي ته ورسېدل، دلته تم شول، څر ځایونه یې لټول. د سروبي ساحې څخه مخکې

د شمال په لور يې حرکت وکړ، دلته کابلی سیند راتاو شوی دی، شمال جنوب پلو کاپيسا ولايت، نجراب ولسوالۍ کې میشت شول، د وخت په تېرېدو په څلورو څانگو باندې وويشل شول: گوشنگ، د پشه يي قوم يوه لويه او مهمه څانگه ده، چې اکثره د استوگنې ځايونه يې د کنړ، لغمان، په ځينو برخو کې دي، دويم سیت بو، د دې قوم تاريخي او دوديز ټاټوبی د نجراب دره او کاپيسا ولايت اړوند سیمې دي.

درېم: شينگک د پشه يي قوم پېژندل شوې تاريخي قبیله ده، چې په ختيځ ولايتونو په ځانگړي توگه کنړ کې مېشت دي.

څلورم: شترگرامي يوه بله لرغونې او مهمه قبیله ده چې ډېری وگړي يې کاپيسا او نورو نژدې سیمو او د شترگرامي دره اړونده کلیو کې ژوند کوي، د پشه يانو گوشينگ قبیله لغمان ته راغلل، بيا په دوو څانگو وويشل شو، الينگار، عليشنگ.

الينگار د دې ولسوالۍ او سیند نوم د پشيانو پخواني قبایلو الينا سره تړاو لري.

د پشه يانو لرغونی قوم الينا لرغونې څانگې

د پشه يانو لرغونی قوم الينا لرغونې څانگې دا دي: سيجي د الينگار له سترو عمده قومي څانگو څخه ده، معاشی يوه بله مهمه او پېژندل شوې قبیله ده، کتۍ يو د دې سیمې له پخوانيو او اصليو قبایلو څخه شمېرل کېږي، اشبي په الينگار کې يو بله مشره قبیله ده، په اصل کې د الينگار قبیلې مربوط ده.

کولمان هم د الینگار یوه مهمه څانګه ده چې د علېشنگ پشه یانو لرغوني څانګې او کلي سیمه او سیمو علېشنگ، رسمي یو اصلي او پخوانی قبیلې څخه ده.

اشن د دې سیمې مهم پخوانی قوم دی، خوندل د علېشنگ په دره کې میشت تاریخي څانګه ده، خو د دې سیمې ت پشه یانو یوه بله پېژندل شوې قبيله ده.

اټا د علېشنگ د سیمې یوه پخواني څانګه ده.

د ختیځ څانګه: د ننگرهار ولایت دره نور، بڼیوه، په ځینو برخو کې موندل کېږي، مشهور قبيله او طایفه د پشه یانو.

پشه یي قوم په خپلو کې په بېلابېلو لویو او وړو قبیلو ویشل شوی دی لکه: کشمنډ، کاشکوت، ګریک، ستانی، شمزي، کنډپور، سنډرخېل، د دې کلي باباګانی، شاوطلیل، پتي خېل.

د کنړ ولایت پشیانو قوم څانګه په عمومي توګه په څلورو مهمو برخو ویشل شوې ده: چلس، د پشیانو یوه مشهوره څانګه ده، کړنگل د کنړ ولایت د پشه یانو یوه بله مهمه څانګه او سیمه ده، درېیم ګوردرد د دې قوم یوه اصلي څانګه ګنل کېږي، کنډه گل یوه بله څانګه ده چې د کنړ ولایت په لویديځ کې د نورگل ولسوالۍ اړوند د کنړ سیند په دره او غاړو کې پرته ده، په نورستان ولایت کې د نورگرام او دواب ولسوالۍ کې پشه یي قوم ژوند کوي،

د هېواد له اصلي او لرغونو قومونو څخه دی، په دې سیمه او د هغې په شاوخوا کې د پشه یي قوم مشهور خانګې او بناخونه په لاندې ډول دي:

سومالي: د دې سیمې یوه لویه ستره پشه یي خانګو څخه ګڼل کېږي.

ساحي: په نورستان او په نژدې کنړ کې میشت بناخونه، ټاګاوې لکه: څنګه چې له نوم څخه یې څرګنده شوه، د دې سیمې یو پېژندل شوې خانګه ده.

ګندي او ګلو هم د دې قوم د لرغونو خانګو څخه شمېرل کېږي.

په پنجشیر کې لویې خانګې

د پنجشیر د غرنیو سیمو او د کوهستانیانو په سیمو کې میشت دي، چې د تاریخ په اوږدو کې د نورو قومونو سره یو ځای د ولایت اصلي اوسیدونکي ګڼل کېږي، دلته د دې قومونو تر ټولو مشهوره خانګه او تېرونه په لاندې ډول دي:

۱. شیلان.

۲. لیچګان.

۳. سینګاه.

۴. درد.

۵. پیچنان.

د کاپيسا ولايت مهمې خانگي

اليسای د کاپيسا ولايت يوه مهمه دره ده، دا هم د پشه يانو خانگه ده، يارش د نجراب او نورو پشيانو سيمو يوه پېژندل شوې قبيله اليسای او يا اردش د پشه يانو علېشگ قبيلې سره تړاو لري، قرغه يي د پشه يي قوم يو پېژندل شوې او تاريخي خانگه ده، چې په ختيځ کې د لغمان ولايت قرغه يي ولسوالۍ په گډون د لغمان په ځينو سيمو کې ژوند کوي.

دولت شاه پشه يي د هېواد ختيځ کې د پشه يي قوم سيمه ييزه خانگه ده، شوناگانې، زريگانې، کوشانې، ساريگانې، بکيانې او حميد په نومونو او ډلو ويشل شوې، دولت شاه قوم د پشه يانو لرغوني قوم ستبو قوم سره تړاو لري.

دوی وايي يو خانگړی ژبه لري، د پښتو سوچه حروف دی، په شاپري ژبه کې ډېر استعمالېږي، لکه: شاپری، تلل، شريکان، روان دی، شاپريچ، يعنې رازه چې څو، شاپري شاپري من، ځی چې څو.

د پښتنو الينا قبيله په څو نومونو ياد شوې دی: لکه: گندهاری، داردی، لغمانی، کوهستانی، شاپری او په پای کې پشه يي.

پشه يي ژبه د پښتو ژبې يوه خانگه ده، ځکه لغاتونه سره ورته والې لري: غر: په دواړو ژبو کې يو شان دی او لوړ غر ته ويل کېږي. پش په پښتو او پشه يي دواړو کې زوی (پشه) په معنی دی.

خور په دواړو ژبو کې د ورور خور د اړیکو لپاره کارېږي.

کوم کورنۍ د اوسیدو ځای لاره، لار او منزل.

د پلار او مور کورنۍ اړیکې که غواړئ چې زه د پشه یي او پښتو ژبې ورته لغاتونه او د هغوی کره نوملړ په تفصیل سره ولیکم، نو لطفاً راسره شریکې یې کړئ، لغړ، برېښ، چټل، خاورین، ناپاک.

پلار په پشه یي ژبه او پښتو ژبه دواړو کې استعمالېږي او مور هم په دواړو ژبو کې استعمالېږي.

پشه یان په شل لهجو خبرې کوي.

پلار ته په سیمه ییزو لهجو کې بابا، تاتا هم وایي.

په سیمه ییزو لهجو کې مور ته نا، ماما، انا، آيا، مایي، آيبي، آبا، ببو او میا هم وایي.

نورستانیان

د پښتنو لرغونی قوم اند یا اندي درېیم شاخ خینار چې اصلي نوم یې هاند وه، د پښتنو الينا قبیله چې په کومه لاره راغلې وه، همغه لاره باندې بلخ ته راغلل، نورستان ته ورسېدل بیا د پښتنو خینار قبیله په دوه څانگو وویشل شوه، واما، او رام گل، رام گل د نورستان ولایت یو له تاریخي او سترو قبیلو څخه دی، یوه لویه دره د رام گل دره کې میشت دي او د نورستان کلتور دی، د نورستان کلتوري او تاریخي شتمني گڼل کېږي.

جغرافیوي موقعیت او میشت ځای یې

د رام گل دره د نورستان ولایت په لویدیځ او سویل ختیځ کې موقعیت لري، د رام گل عمده څانگې او خاښونه په لاندې ډول دي:

۱. ماماچ، د دې قوم یو لوی او تاریخي خاښونو څخه دی.

۲. شولو بله مهمه او پېژندل شوې څانگه ده.

۳. جونۍ: د رام گل قوم یوه بله برخه یا کورنۍ ده.

۴. تاران: رام گل قوم اړوند څانگو څخه گڼل کېږي.

۵. دیوه: د یادې قبیلې یوه بله بیلوونکي څانگه ده.

واما: واما دوه څانگې نورې پیدا کړې، گرمسانا دا د نورستان له یو لویې او مهمې تاریخي قبیلو څخه گرمسانا د نورستان خلکو پخوانی تاریخي یو ستر جوړښت مهمه برخه جوړوي او په دې سیمه کې ځای لري.

د پښتنو یا سانو قبيله هم د واما او د هغې په شاوخوا کې ژوند کوي، دا قبيله د نورستانیانو د څانگرو کلتوري، ژبني جوړښت یوه برخه گڼل کېږي، گرم گرمسانا بیا درې څانگې پیدا کړې، کام او کتۍ، یا کتۍ، کلشه.

۱. کامویري د کام قوم تر ټولو ستره او پېژندل شوې څانگه ده چې په همدې نوم ژبه لهجه هم خبرې کوي.

۲. کمبروم: د کام قوم لرغونی او سیاسي مرکز وه.

۳. کامدیش: د دې قوم تر ټولو پېژندل شوی استوگنځی او څانگه ده.

۴. کاميري: د کام قوم د خلکو ژبني خپله څانگه ده، په همدې سيمه کې پرته باندې يادېږي.

۵. کاميار: د کام قبيلې له پخوانيو او لويو څانگو څخه دی.

۶. شينوگام: په لرغونو کليو او سيمو کې مېشت د دې قوم يوه بله مهمه ډله ده.

۷. کومگرام: د کام قبيلې تر ټولو اصلي او لرغونی مرکز دی، چې د پخوانيو دودونو او کلتور لويه برخه پکې خوندي پاتې ده.

۸. کلاش: د کام قوم يوه بله غټه او تاريخي څانگه ده، چې د کنړ او نورستان په پوله، همدارنگه په چترال بمبوريت دره کې هم ورسره تړلې ده، ژوند کوي.

۹. شتل او برکمنال اړونده څانگې (کام) قوم خلک د وخت په تېرېدو د نورستان نورو او ختيځو درو لکه پاشگل وادي ته خپاره شوي دي او په بېلابېلو لارو کورنيو او سيمه يزو کليو ویشل شوي دي.

د کام قوم مهمې څانگې او کورنۍ

۱. کاموي د کام قبيلې تر ټولو بنسټيزه اصلي څانگه ده چې د کاموي په سيمه او شاوخوا درو کې پراخ نفوس لري.

۲. کشتوز يا کشتاش د کام قبيلې يوه بل مهمه او تاريخي برخه ده، کاموي ترڅنگ د سيمې په سياسي او بو بنسټيز جوړښت کې لوی رول لري.

۳. مومو: د کام قبیلې یوه بله پخوانۍ او لرغونې کورنۍ څانګه ده، په یو شمېر روایتونو کې یاده شوې.

لرغوني او سیمه ییزې څانګې

۱. کامویري: د کام قوم پخوانۍ سیاسي او تمیز مرکز و.
۲. شینگل څانګې هغه کورنۍ او ډلې چې د شکیل درې په اوږدو کې پراته دي.

د نورستان کتي یا کاتې مډوگل پارون د کتي قبیلې یو د مهمو او لویو څانګو څخه دي. ۲. یونوت هم د کتي قبیلې یوه بله پېژندل شوې څانګه ده، پټو ګرام څانګه د کتيګال په بېلا بېلو سیمو کې میشت دي.

۴. وایگل د کتي قوم څانګه ده او اشکون د وایگل څانګه ده.
۵. کټار د کتي قوم تر ټولو مشهور ځواکمه محکمه څانګه ده.
۶. کټه په خپله د کتي یا کټور په نوم یادېږي چې مختلفو کلیو او سیمو کې اوسېږي.

۷. کوم یو له مشهورو او نفوس لرونکي ورور مندرو څانګو څخه دي چې په ځینو سیمو کې ورسره نژدې اړیکې لري.

۸. پښتو د دې توکم برخه ده چې په ځینو سیمو، کلیو او درو کې ژوند کوي.

۹. شمیر د نورستانیانو په منځ تر ټولو لوی او پراخ قومي گروپ گڼل کېږي، د کټي يا کټي نوري مشهورې څانگې خينا درې او گروال درېو تا درې او سنونيز درې او گريک درې دي.

د گرمستانا درېيمه څانگه کلشه

د نورستان لرغوني کلشه قوم د نورستان په مرکز او ختيځو په څانگري توگه د پارون په شاوخوا درو او د وايگل، باشگلو او واما په اړوند سيمو او ولسواليو کې استوگن دي.

نورستاني قوم په يودېرش ژبو باندې خبرې کوي، دوی د ټولو ژبو ته نورستاني ژبه ويل کېږي، چې يو له بل سره مخامخ شي د يو بل په ژبه باندې نه پوهېږي.

بيا خپلې مورنۍ ژبه پښتو باندې خبرې کوي، نورستانيان خپلې مورنۍ ژبې پښتو باندې کاملاً حاکميت لري، د پښتنو د خينار قبيله په څو نومونو ياد شوې دی، پالولو، يا پالولا، پټول يا پټولا شاهي درېيم بلاروستان دا د بالا يا لوړ او وارستان د ځمکې اوسيدونکي څخه جوړ شوی دی او د لوړو غرو ځمکې په معنی دی.

بالور يا بلور د ټولو عام نوم ډېر تاريخي اسنادونو کې عام دی او رسمي د لوړو غرو اوسېدونکو لپاره کارول کېده.

بلورستان اکثره دا نمونه د بالور، بلور يا پالور د يوه افسانوي او تاريخي بلور شاه پاچا نوم سره تړلی دی، د دې قوم پخوانی پاچا دی، کافرستان او په پای کې نورستان.

د پښتو لرغونی قوم زري اسپه دويمه خانگه اذر اسپه مشهور د خانگي سپين، خونا، او بل يې جام اسپه.

سپين تمان يا تمن مخور شخصيت پور اسپه وه، پور اسپه د زردشت پلار و، جام اسپه کورنس مخور شخصيت کاوه اهنگر وه، څوک چې ځان ته په قوم کي يا کاوي يا کياني وايي، هغه د کاوه اهنگر څخه سرچينه اخلي.

خو لرغوني پښتنو د اريايي توکم د برخې په توگه د اويستا ژبې سره ژور تړاو درلوده او د خپل گډو لرغونو اروپايي اړيکو له کبله په دې ژبه پوهېدل، ورسره يې نژدې اړيکه لرله، اويستا ژبه د هندو اروپايي کورنۍ د پښتو ژبې خانگه ده چې گڼ شمېر لغوي او غريز ورته والی لري.

د پښتو پخوانی او لرغونی قوم زري اسپه درېيمه خانگه يوې چي يا يوه چي

يو چې قوم په پنځو خانگو ویشل شوی، کوشان تر ټولو ځواکمنه خانگه وه، چې نورې قبيلې يې سره متحدې کړې دي. سپين خونا د بلخ په شاوخوا کې مېشت وه.

شوانکمي د افغانستان بدخشان شاوخوا تر چترال سيمو پورې اوسېده.

شیدون د بلخ په شاو خوا کې اوسېدل.

دومي د ترمز په سیمه کې میشت وو.

د پښتو د کوشانیانو درېیمه میلادي پېړۍ کې د کوشیانانو تر درېیمې میلادي پېړۍ د کچولا ایسس د کوشاني امیر کوری بنسټ ایښودونکی، چې د پامیر او هندوکش ترمنځ خپله واکمني او تگ کړی.

ویما تکتو د کچولا زوی چې د کوشانیانو قلمرو یې نور هم پراخ کړ، د ویما کدیسس د افغانستان او هند په سیمو کې پراخې سیمې ونیولې د سرو زرو سیکې یې رواج کړې.

کینزگا د کوشیانانو تر ټولو ستر او مهم پاچا و، د هغې د واکمنۍ پر مهال دغه امیرد منځنۍ اسیا تر هند پراختیا وموندله، د گندهارا تمدن یې پکې وځلولو.

د پښتنو د یوې چي قوم دویمه څانگه، مشهوره کورنۍ په سپین خونا وه، د سپین خونا کورنۍ مخور شخصیت زابل شاه یا گورنگ یا گوهر رنگ و.

زابل شاه یا گورنگ د جمشید پاچا خسر وه.

زابلشاه دوه زامن درلودل، لاریک او سرنډ، لاریک کابل پاچاهانو نیکه بلل کېږي، او بل زوی یې سرنډ د یفتل پلار و، لاریک د کابل د پاچاهانو نیکه و، کوبا د کوف زوی و، کوبا د کابل سند لرغونی نوم هم دی.

کوبرا د کوبا زوی

کابل د کوبرا زوی

زنبیل د کابل زوی

زنبورک شاه او زمبیلک شاه د زنبیل شاه زامن و.

سړند د یفتل پلار و، د یفتل نسل یفتلي یا اپتلي یا ابدالي په نومونو یادېږي،
یفتلي یا یفتلیان د کوشانیانو د واکمنۍ یفتلي کورنۍ د کوشانیانو د واکمنۍ د
کمزورې کېدو وروسته دغه پیاوړی قوم راپورته شو چې نامتو مشران یې دا
وو:

اکسونورا، د افتالیانو له نامتو واکمنانو څخه و، چې په پنځمه میلادي پېړۍ
کې یې د ساسانیانو په وړاندې جگړه وکړه، تورا مانا د یفتلیانو له نامتو
واکمنانو څخه و، چې په ختیځ کې یې پراخې سیمې ونيولې.

مهر کولا د تورامانا زوی او بل پیاوړی ځواکمن و، چې د هند په نیمه وچه
کې یې خپل واک چلوه.

د پښتنو لرغوني قوم زري اسپه څلورمه څانګه مساګټ یا مساګه یا مسکه
مساګټ قوم لرغونی پښتون قوم و، د مرکزي افغانستان د غزني په سیمو کې
اوسېده، د دې قوم تر ټولو مهمه اتل او جنگیالی مشره، ملکه تومورس وه، د
هحامنشي ستر واکي بنسټګر کورش کبیر پر وړاندې یې په خونړۍ جگړه
کې خپل قوم وژغوره او کورش په خونړي جنگ کې ووژل شو.

د مساکت قوم جنگي ځانگړتياوې

ښځينه جنگيالي: مساکت ښځو د خپلو نارينو په سير په اسونو، سپرو جگړه کوله او د اتلولۍ په برخه کې يې نوم درلوده.

مساکت د افغانستان په زرگونو کاله زړه او تاريخي طايفه ده چې د ازارستان (هزاره جاتو) جاغوري په سيمه کې ژوند کوي، مساکت اصلي طايفه د تاريخ په اوږدو کې ۱۴ لويو برخو ویشل شوې وه، له بده مرغه ډېرو نسل وژنو د دې قبيلې ډېری برخه د تاريخ په اوږدو کې له منځه تللې او يا کډوالۍ ته اړ شوي دي، اوس يوازې څلور څانگې پاتې دي:

۱. مساکه باکول.

۲. گدي.

۳. قره قل داغي.

۴. ميرامور.

مساکه باکول په دوه څاگو ویشل شوې، بلنه مسکه او تينه مسکه، جاغوري د مسکه قوم يوه فعاله څانگه ده چې اوس هم په ولسوالۍ کې ژوند کوي.

بلنه مسکه بيا په څلور څانگو ویشل شوې: بابه، ازه، درویش او اکاه.

تينه مسکه څانگې په ځينو نورو ولسواليو لکه: دای زنگي، دای کندي او بهسود کې د قومونو مشهور برخې، لکه: قلندر، چاردسته، اته شيرداغ، باغ چاری او دوباش يادېږي.

د مساگت قوم دويمه څانگه گدی يا قدی مشهوره سيمه او کلی دی چې د مساکه د طایفې يو لويه برخه پکې ژوند کوي، دغه کلی د جاغوري ولسوالی د مربوطاتو په يوه برخه کې د مالستان ولسوالی سره يوه ګډه پوله او د پاتو په درو کې موقعيت لري، د مساگت قوم درېيمه څانگه قره قل داغ سيمه او ده، د غزني ولايت قره باغ ولسوالی د ازاره نشينو سيمو يوه برخه ده، دا سيمه د قره باغ ولسوالی په مربوطاتو کې پرته ده، چې د دې ولسوالی نورو کلیو لکه: بيرم، بيدره، شاکو، ترڅنگ د مساگت د خلکو استوګنځی دی، د مساگت قوم څلورمه څانگه: میرا مور، دا د ايکندي ولايت يو له مهمو او لویو ولسوالیو څخه ده، د میرامور ولسوالي د مساگت قوم او د هغوی د څانگو لپاره يوه له خورا لویو مرکزي استوګنځيو سيمو څخه شمېرل کېږي.

د پښتنو پخواني لرغوني قوم زري اسبه پنځمه څانگه

د دای قوم په درې څانگو ویشل شوی دی، لکه: د کاسپين بهيرې، فرني هيرکانيا سره نږدې اوسېدل، ارشک لومړی د همدې څانگې څخه وه، چې د اشکاني يا پارتيان يا پارتين بنسټ يې کېښود. د دې قوم دويمه څانگه خالتي د دای يو له لرغونو قبيلو څخه وه چې قلم رو يې تر پخوانی هرات پورې رسېدل.

هزارزگان هم پښتانه دي

د دای قوم درېیمه څانګه پیسوری اړوند قبیله وه، په هرات کې اوسېدل، د پیسوري څانګه په هزاره جاتو کې موندل کېږي. پیسوري قوم په هزاره ګانو یادېږي او سیمې یې په هزاره جاتو یادېږي.

هزاره ګانو قوم په لویو او وړو څانګو ویشل شوی لکه: دای، د دای، قوزي قبیله د هزاره جګانو یوه مهمه او پخوانۍ قبیله ده چې په بامیان او قطن، اندراب سیمو کې میشت دي، د دایي قوزي قبیلې مهمې څانګې او کورنۍ بیا په دوه برخو ویشل شوي دي: په شیر او بامیان په مرکز او په ګهرده او بغلان کې، قطن، بامیان او اندراب سیمو کې میشت دي، د دایي قوزي قبیلې مهمې څانګې او کورنۍ په دوه برخو ویشل شوي دي، په شیر او د بامیان په مرکز او په ګهمرد او سیفان کې.

۱. درغان

۲. شیخه

۳. ایام شاک

۴. شاه قدیم

۵. عراق

غلام علي

۷. ماموت

۸. جولا

۹. رشک

۱۰. بدل

۱۱. کوچنګي

۱۲. کوری.

۱۳ جمع علي

۱۴. خواجه علي

۱۵. غلام علي

۱۶. خیده

۱۷. ایام.

۱۸. جلمش

۱۹. عادل

۲. دویمه دایه دای قوم خلک ډېری دایچوپان او هلمند اورزگان ولایتونو
ځینو برخو کې اوسېږي.

۳. دایمرداد: د میدان وردگو ولایت د یوې مهمې ولسوالۍ د دایمرداد نوم له
همدغه قوم څخه اخیستل شوې دی.

۴. دایفولاد: د بامیانو ولایت په ځینو برخو کې یو میشته څانګه ده.

۵. دایزنګي: کله نا کله د دایزنګي په بڼه هم تلفظ کېږي.

دایزنګي په مرکزي افغانستان کې یوه مهمه او تاریخي قبیله ده.

۶. شیخ علي پروان شینواري، سرخ پارسا او شیخ علي ولسوالیو کې اوسېږي. شیخ علي قبيله د هزاره گانو د داعی کلان قوم سره تړاو لري.
۸. دایه چوپان د زابل په غرنیو سیمو کې میشته دي.
۹. محمد خواجه د هزاره گانو بله پېژندل شوې قبيله ده.
۱۰. بهسود، د هزاره گانو بهسود قبيله د میدان وردگ ولایت په برخو او نورو سیمو کې میشته قبيله ده.
۱۱. د دایه فولاد قوم ویشل شوې خانګې، د دای مالستان کې په ډېرو کلیو او درو کې میشت دي، چې ځینې مهمې برخې یې دا دي: ۱. ملګې، ۲. ملنګ، ۳. په میرداینه، ۴. شیرداغ، ۵. ایلچ، ۶. داله.
۱۲. جغتو هزاره گان د هزاره گانو د لوی قوم څخه دي، ډېری د افغانستان غزني ولایت کې ژوند کوي، د تاریخي توکمیز وېش له مخې جغتو د دای میرکش یا دای میرکش قوم یوه مهمه خانګه بلل کېږي، دای میرکش په خپله د هزاره گانو د لوی دای یا قبیلو برخې څخه یوه لویه ډله ده.
۱۳. د دای چیتای: هزاره گانو د پخوانیو او لرغونو بنسټیزو قبیلو څخه دی.
۱۴. دا میرکه: د هغوی سیمه ییزو تاریخي خانګو له جملې څخه دی.
- د هزاره جاتو پخوانی نومونه غرجستان، غرچستان، گرچستان، غورستان، بربرستان، هزارستان په پای کې هزاره جات.

هزاره جات د افغانستان په مرکزي غرنیو سیمو کې پروت دی چې د بامیان، دایکندی، ولایتونو ترڅنګ د غزني غور، او رزوغان ځینې برخې هم پکې شاملې دي.

جغرافیایي موقعیت یې د کوه بابا او هندوکش غرونو منځنۍ برخه ولایتونه، بامیان، دایکندی، د غزني لوی لويديځې او مرکزي برخې لکه جاغوري او مالستان.

هزاره جات معنی ، هزاره د زرو کورنۍ یا زرو کلیو په معنی دی، جات، د پښتو پخوانی لغت دی چې د ځای په معنی دی.

اوسنۍ پښتو کې د جات لغت هم استعمالیږي، لکه: میوه جات، سبزیجات، او نور غله جات.

استوګنه، د هزاره ګانو قوم اصلي کور دی.

دوی یو ځانګړی ژبه درلودله، د ارین په نامه باندې، بیا خپله مورنۍ ژبه او پښتو او ځانګړی ژبه ارین، چې دواړه ترې هېر شو چې د دری ژبې تر اغېز لاندې راغلل.

د پښتنو پخوانی لرغوني زري اسپه شپږمه څانګه

وخشو، مشهوره څانګه، سوګې، پامیري، واخاني، اشکاشمي.

سوګې قوم په دوه څانګو ویشل شوی: یغنوب او سغد.

يغنوب بيان

دوی د تاجکستان په غرنیو سیمو کې په ځانگړې توگه د یغنوب سیند په درو کې ژوند کوي، یغنویان د پخوانیو خلکو ژوند، ژوندي وارسان گڼل کېږي، چې د ورېښمنو لارې په اوږدو کې د سوگند یا پانامه یو لوی او لرغونی تمدن یې رامنځته کړی و.

سفدیان یا سوگندیان د لرغوني پښتنو یو پخوانی قوم و، چې د اوسني تاجکستان او ازبکستان په سیمو کې یې کې ژوند کولو، د ورېښمو لاره په سوداگرۍ او کلتوري کې یې خورا مهم رول درلود، د دوی سفدیان نوم د وخت په تېرېدو سره سغد نوم په تاجک نوم واوښت، دوی یو ځانگړې ژبه درلوده د سوگند په نامه یادېده.

د سغدي ژبې او کلتور

د اسلام له خپرېدو او د نورو ژبو لکه فارسي او ترکي د پراخېدو سره سوگندي ژبه ورو، ورو له منځه لاړه، په یوه مړه ژبه بدله شوه.

د پښتو پخوانی قوم، سکیت یا سکيتي دویمه او درېیمه څانگه کورتي او کاردوخی د وخت په تېرېدو سره کورتي نوم کړد یا کورد په نامه واوښت، کوردان د منځني ختيځ یو لوی او اصیل پښتون تبار قوم دی، دوی خپلواک هېواد نه لري، خو د ترکیې عراق، اوسني ایران او سوريې په گډو پولو پرتو سیمو او کردستان کې اوسېږي، نور جزیات هم شته ژبه او مذهب.

۱. کړدي ژبه پښتو ژبه پورې اړه لري.
۲. مذهب: ډېرې برخې يې سوني مسلمانان دي.
۳. اقليتونه: لږ شمېر شيعه گان، ايزديان او اهل حق هم پکې شته، د کرد قوم مهمې څانگې او ژبنۍ ډلې کورمانجي، سوراني او کوران دي، د احمد ضيا پښتون د تاريخ په ليکلو کې يې يادونه شوې.
- د کرد قوم مشهورې څانگې ژبنۍ او سيمه ييز څانگې کورمانجي د شمالي کورد تر ټولو لويه څانگه ده، چې ډېری کوردان د ترکيه، سوريه، ايران او تاجکستان کې اوسېږي.
- سوراني د مرکز کورد دويمه لويه څانگه ده، چې په عراق، سيمه ييز کوردستان او لويديځ ايران کې مېشت خلک پرې غږېږي.
- کورتې او زازاي په لويديځ ايران او ځينو نورو سيمو کې د دې قوم بله زړه او څانگړی ژبنۍ او سيمه ييزې څانگې دي.
- جاف په عراق او ايران کې يو له تر ټولو لويه او نومالو ايلونو څخه دي.
- اردلان او يا بابان: د کردستان په تاريخي پخوانۍ او وتلې کورنۍ او قبيله ده.
- د پښتنو لرغوني قوم سکيت يا سکيتي درېيمې څانگې کاردوخي قوم د تاريخ په اوږدو کې په مستقيم ډول په کرد قوم کې گډ شوي دي، پخوانيو کاردوخيانو د اوسني کوردستان په غربي سيمو کې ژوند کاوه او د ژبې او توکم له مخې د کردانو اصلي نیکه گڼل کېږي.

تاریخی حقایق

استوگنځای: کردوخیانو د ختیځو تمدنونو په پېړۍ کې د زاګرس سیند په شاوخوا سیمو کې ژوند کوه

توکمیز تړون: تاریخ پوهانو وایي کاردوخیان پښتنو توکمونو یوه برخه ده.

کردانو پیدایښت

د وخت په تېرېدو سره دغه پخوانی قوم د نورو سیمه ییزو پښتنو توکمونو سره یو شو.

نوم بدلېدنه: دوی نسل او سیمه وروسته په کرد او کردستان بدل شو.

کړدي ژبه د پښتو د ژبې یوه څانګه ده ځکه یې لغاتونه ورته والی لري.

۱. غریب / غریبي، په کوردي کې هم د بې وزلۍ او مسکینۍ په معنی دی.

۲. څه کوی په ځینو کړدي څانګو کې د کار او کړنې پوښتنې ته ورته ویل کېږي.

۳. خدای / خدایه د الله او څښتن لپاره په کوردي کې هم کارېږي.

۴. چای د څښاک گرم چای دی، چې ډېرو سیمو کې همداسې نومېږي.

۵. کار په کوردي کې هم د وظیفې او هڅې په معنی دی.

۶. اور: اور په دواړو ژبو کې د اور په معنی دی.

۷. باران / باران: په دواړو ژبو کې د ورنښت لپاره کارېږي.

۸. نوم د نوم په دواړو ژبو کې د شخص یا شی د نوم معنی لري.

۹. دوه! د شمېر په معنی دی.

د پښتو ژبې او پښتون قوم دښمنان

کله به چې پښتو قوم کومه څانګه پیدا کوله او یا کومه ژبه یې زېږوله هغې ته به یې داردي ژبې ویلې، بیا به چې داردي قوم کومه څانګه پیدا کوله، یا کومه ژبه یې زېږوله د ته به یې شینا ژبه ویلې.

پشه یي ژبه، نورستاني ژبه، تاجکي ژبه، فارسي ژبه، دري ژبه، کشمیري ژبه، کردي ژبه، ډېری ژبې په داردي ژبه کې راځي، پښتون قوم کې حسابېږي، ځکه رښې یې د پښتنو دي.

دري ژبه په اصلیت کې یو هندي تجارتي ژبه وه او په مور تپل شوې ژبه وه، د ځینو وگړو له خوا ویل کېده، دري ژبه هم په داردي ژبه کې راځي، پښتون قوم کې حسابېږي، ځکه رښې یې د پښتنو دي.

د پښتو تاریخ ډېر زوړ دی، د وخت په تېرېدو سره د هېواد په بېلابېلو زمانو کې بیل بیل نومونه درلودل، په لرغونو وختونو کې ورته اریاورت، اریانا، اریاوایجا، اندکس، کابلستان، زابلستان.

د پښتو سیمې د خراسان په نوم یاد شوی نه دي او نه پښتانه د خراساني په نوم یاد شوي دي.

عربانو پښتو ته افغان لقب ورکړی دی او هندوستان پتان لقب ورکړی، پښتو نه ځانته افغان ویلی او نه ځانته پتان ویلی، ذاتي نوم یې پښتون دی.

پښتنو هندوانو او سيکانو مشهورې کورنۍ او قبيلې

۱. آنند.

۲. چابرا.

۳. ملهوترا.

۴. اوروهوتره.

۵. سيرگل.

۶. کوچهار.

د پښتنو هندوانو او سيکانو مخينه او کورنۍ

ختري: ډېری افغان، پښتونخوا سيکان او هندوان په اصل کې د ختري يا اروار له سوداگريزو کورنيو څخه دي چې پخوا يې په کابل، کندهار او پېښور کې ژوند کاوه.

نانه پنتهي / سهېج دهادي: په سيمه کې ځينې خلک له پخوانيو زمانو راهيسې د گورو نانک لارويان شوي او د سېک مذهب سره يو ځای شوي دي.

انند او مېروهت: د ځينو سيمو سيکان او هندوان له پښتني او سيمه ييزو شاخونو سره تړاو لري.

سينگ او مل: که څه هم (سينگ) او (مل) د نوم وروستاړي دي لکه (کابلي مل يا اشوني سينگ)، خو په ټولنه کې د خپلو پلرنيو سيمو او مخورو کورنيو له مخې پېژندل کېږي.

نانک پنتي: دا يو تاريخي مذهبي او کلتوري ترکيب دی چې ډېری افغان هندوان پکې شامل دي؛ دوی د گورو نانک لار تعقيبوي خو په اصل کې د هندو او سيک مذهبونو گډ او ځانگړی کتلور لري او په پښتني سيمو کې ډېر پېژندل شوي دي.

کاکړ او نورې سيمه ييزې کورنۍ

په ځينو سيمو لکه د بلوچستان په لورالايي (مېختر) او شاوخوا سيمو کې ځينې هندو کورنۍ د خپلو سيمو د پښتنو کاکړو يا نورو خپلوليو په نومونو يادېږي او تر اوسه پورې خپل پښتني کلتور او پښتو ژبه ساتي (لکه د ښځو خالونه او پښتني لباسونه).

کټري: تر ټولو لويه او مشهوره قبیله ده چې د پخوانيو وختونو راهيسي په کابل، جلال الدين (جلال آباد)، پېښور او د ډېره اسماعيل خان په سيمو کې په سوداگرۍ بوخت وو او ډېری افغان، د پښتونخوا هندوان او سيکان همدي ته منسوب دي.

اروره: دا هم يوه بله لويه سوداگريزه قبیله ده چې په پښتني ښارونو او سيمو کې مېشته وه او د وخت په تېرېدو سره يې له پښتنو سره ژور کلتوري پيوستون موندلی دی.

پښتانه، هندوانو او سپکانو مخور شخصیتونه

او تر سنگه: په پارلمان کې د سپکانو پخوانی مخور استازی.

جوجندر سنگه: په پېښور او خیبر پښتونخوا کې د سپک ټولنې یو پېژندل شوی مشر او فعال.

نریندر سنگه خالصه: په پښتونخوا کې د سپکانو مخور سیاسي او ټولنیزه چهره.

اویتار سنگه: د افغانستان په ملي شورا کې د سپکانو او هندوانو پخوانی استازی او مخور مشر، چې د خپلې ټولنې د حقوقو لپاره یې هلې ځلې کولې.

گاجندر سینگ او نور مشران: د پېښور، جلال آباد او کابل په گوردوارو او مندرونو کې ډېر داسې سوداگر او مشران تېر شوي دي (لکه لال اجیت سینگ او نور) چې د سوداگرۍ ترڅنګ یې د ټولنیز پوهاوي او د خپلو همجنسو د یووالي لپاره کار کړی دی.

یوجیراج ساهنی: د بنو او کوهات سیمو څخه یو له هغو پښتنو هندوانو څخه دی چې په ناګپور کې ژوند کوي او په ویاړ سره خپله پښتني او هندو پټهان مخینه یادوي.

اډواني: مستند فلم جوړونکی چې کورنۍ یې د لورلایي د مېختر سیمې څخه ده او په هند کې یې د هندو پښتنو د کلتور او ژبې په اړه مستند فلمونه جوړ کړي دي.

یوچ راج ساینی: بنو او ټل سیمو څخه یو له هغو پښتو ویونکو هندو پښتنو څخه دی چې په ند (ناگپور) کې مېشت دی او تر اوسه یې خپل پښتون تبار او دودونه ژوندي ساتلي دي.

انار کلي هنریار: د افغانستان په لویه جرگه او مشرانو جرگه کې پښتو ژبې هندوي استازې او د بشري حقونو فعاله.

تارن سینگ / چرند سینگ: په پکتیا او خوست کې د افغان سکانو او هندوانو مخور مشران چې د ټولنیزط همغږۍ په برخه کې پېژندل شوي دي.

گیانند چانند: په پښتونخوا کې یو له هغو مخورو سوداگرو او ټولنیزو شخصیتونو څخه دی چې د سیمې له پښتنو سره یې کلونه کلتوري او تجاري اړیکې پاللې دي.

شلپي بټرا اډوانی: د لورالایي د مېختر سیمې پورې تړلې هندو پښتون کلتوره بنځه ده چې په ند (جېپور) کې ژوند کوي او په هند کې د پښتنو هندوانو د کلتور او تاریخ په هکله یې مستند فلمونه او څېړنې کړي دي.

یوگراج ساهني: بنو کوهات له سیمو څخه هند ته تللی یو له هغو نامتو هندو پښتنو څخه دی چې په ند کې د پښتونخوا او پښتني کلتور او دودونو لکه د سهار مراسمو یادونه ژوندي ساتي.

تاريخي او معاصر مخور شخصيتونه

هندو شاهيان: د لومړۍ زريزې په وروستيو پېړيو كې د كابل او هندوكش په ختيځو سيمو او د سند په پوله واكمن كورنۍ وه چې د هندو او تمدني كلتور پيروان وو.

بھگت رام تلوار: د پښتونخوا د سرحدي سيمو يو هندو پښتون او د هند د ازادۍ مبارزو چې د برتانوي استعمار پر ضد يې فعاليت كاوه.

مهر چاند كنا: د پېښور سره تړاو لرونكې مخور سياستوال او د هند په حكومت كې پخوانی وزير وو.

قوم غېر

موړ د غرونو په سرونو كې پيدا يو
د بابا او د غازيو په ميراث يو
پښتون قوم دی د همت او د پښتو كور
په كې بل د ننگ ناموس دی روښانه تور

د احمد ضيا پشتون لنډه پېژندنه

قوم: پښتون

قبيله: دراني

خاندان: بارکزی

کورنۍ: محمدزی

احمد ضيا پشتون د اپیکو شمېرې: ۰۷۸۴۷۲۳۶۵۳

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English